

प्रस्विन्नं प्राप्तदुःखजस्वेदं अमर्षणं शोकधारणाक्षममिव ॥ यत्तुसीतायादुःखेन कथमेष कालं न विष्यतीति धियादुःखित इति विवर्णवदनत्वादिकमिति तदनुचितं भगवति कथमपिदुःखासंबंधात् तादृशधियोप्यभावाच्च ॥ व्यसनेषु मनुष्याणां भूशं भवतिदुःखित इत्यादावपिदुःखित इवेत्येवार्थ इति ममाभाति ॥ ८ ॥ बार्हस्पतौ बृहस्पतिदेवताकः युक्तः चंद्रेणेति शेषः ॥ युक्तस्तेन पुष्येणाभिषेक इति ब्राह्मणैः प्रोच्यते इत्यन्वयः ॥ तज्जन्यसंतोषं विहाय दुर्मनाः केनासि ॥ ९ ॥ शतं शलाकायस्मिच्छत्रे तेन छत्रेणावृतं

विवर्णवदनं दृष्ट्वा तं प्रस्विन्नममर्षणं ॥ आह दुःखाभिसंतप्ता किमिदानीमिदं प्रभो ॥ ८ ॥ अथ बार्हस्पतः श्रीमान्युक्तः पुष्येण राघव ॥ प्रोच्यते ब्राह्मणैः प्राज्ञैः केन त्वमसि दुर्मनाः ॥ ९ ॥ न ते शतशलाकेन जलफेननिभेन च ॥ आवृतं वदनं वल्गुछत्रेणाभिविराजते ॥ १० ॥ व्यजनाभ्यां च मुख्याभ्यां शतपत्रनिभेक्षणं ॥ चंद्रहंसप्रकाशाभ्यां वीज्यते न तवाननं ॥ ११ ॥ वाग्मिनो वंदिनश्चापि प्रहृष्टास्त्वां न रर्षभ ॥ स्तुवंतो नाद्यदृश्यं ते मंगलैः सूतमागधाः ॥ १२ ॥ न ते क्षौद्रं च दधि च ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥ मूर्ध्नि मूर्धाभिषिक्तस्य ददंति स्म विधानतः ॥ १३ ॥ न त्वां प्रकृतयः सर्वाः श्रेणी मुख्याश्च भूपिताः ॥ अनुव्रजितुमिच्छंति पौरजानपदास्तदा ॥ १४ ॥ चतुर्भिर्वेगसंपन्नैर्हयैः कांचनभूषणैः ॥ मुख्यः पुष्परथो युक्तः किं न गच्छति ते ग्रतः ॥ १५ ॥ न हस्ती चाग्रतः श्रीमान्सर्वलक्षणपूजितः ॥ प्रयाणे लक्ष्यते वीरकृष्णमेघगिरिप्रभः ॥ १६ ॥ न च कांचनचित्रं ते पश्यामि प्रियदर्शन ॥ भद्रासनं पुरस्कृत्य यातं वीरपुरःसरं ॥ १७ ॥

सन्नविराजत इति योजना ॥ वल्गु सुंदरं ॥

॥ १० ॥ व्यजनाभ्यां बालव्यजनाभ्यां शतपत्रं पद्मं तत्समेक्षणं ॥ ११ ॥ १२ ॥ क्षौद्रं च दधि च तीर्थोदकमिश्रितमिति शेषः ॥ मूर्धाभिषिक्तस्य शिरःस्नातस्य ॥ १३ ॥ श्रेणी मुख्याः परिषन्मुख्याः सर्वत्र तत्कुत इति शेषः ॥ १४ ॥ पुष्परथः लीलागमनप्रयोजनो रथो न तु युद्धार्ह इत्यर्थः ॥ तादृशो निर्जिगमिषो राज्ञो भवेति ॥ तस्मिन् सत्यामिच्छा यामारोहंति नो चेदग्रतो गच्छति ॥ १५ ॥ हस्ती कृष्णमेघप्रभो गिरिप्रभश्च ॥ १६ ॥ भद्रासनं पुरस्कृत्य पूजायुक्तं यथा भवति तथा गृहीत्वा यातं ते पुरःसरं अग्रं सेवकं न पश्यामि ॥ १७ ॥